

Det anklagede jeg i mit ordførerindlæg tilhængerne for, og det vil jeg selvfølgelig have lov til at gøre, uden at det skal påstås, at jeg dermed nedgør politiske modstandere. Det er noget helt andet.

Og så lad mig bare sige tak til udenrigsministeren for, at jeg får svar på det skriftlige spørgsmål, jeg i sommer stillede omkring Danmarks udmeldelsesmuligheder af Schengen efter Amsterdam. Jeg tror nu nok, hvis jeg husker rigtigt, at udenrigsministeren har besvaret spørgsmålet, nemlig ved at henvise til, at Justitsministeriets redegørelse om forfatningsretlige forhold ved Amsterdamtraktaten, som vi jo fik den 6. oktober, ville indeholde svar på dette spørgsmål. Men det svar kan jeg nu ikke finde.

Og derfor vil jeg selvfølgelig, hvis udenrigsministeren nu vil tage spørgsmålet op igen og så levere et skriftligt svar, sige tak for det og så bare tage det som udtryk for, at udenrigsministeren altså ikke i dag er i stand til at svare på et spørgsmål om, hvordan Danmarks udmeldelsesmulighed efter Amsterdamtraktaten er i forhold til i dag, altså i forhold til Schengensamarbejdet. Det tager jeg naturligvis til efterretning og venter så på det skriftlige svar.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Til hr. Holger K. Nielsen: Hr. Holger K. Nielsen siger: Jamen der vil jo blive lagt pres på Danmark, hvis de andre inden for Schengensamarbejdet i den overstatslige del vedtager noget. Ja, det kan vi da godt komme ud for, at der er et pres, hvor vi må vælge. Men vi vælger selv.

Det er da ikke sådan, at fordi et samarbejde er mellemstatsligt, så kan man ikke lægge pres på hinanden. Det virkelige liv lægger tit pres på nationer for at træffe beslutninger, og sådan vil det også være her. Der er ingen forskel.

Jeg synes ikke, man med rette kan bruge den argumentation, hr. Holger K. Nielsen her anvender, hvis man i øvrigt vil opretholde vores forbehold. For vores forbehold er jo netop, at vi ikke har noget imod, at de andre går videre, bare vi sikrer os, at for vores vedkommende skal det retlige samarbejde foregå på et mellemstatsligt niveau. Det er det, vi har sikret, og det er just det, vort forbehold går ud på.

Hvis hr. Holger K. Nielsen ønsker at fravige det forbehold, således at vi ikke længere skal deltage kun på mellemstatsligt grundlag, så er det selvfølgelig en anden sag. Så er det en anden forhandlingssituation.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvad agter regeringen at foretage sig i tilfælde af et dansk nej til Amsterdamtraktaten ved folkeafstemningen herom i foråret 1998?«

Af Kirsten Jacobsen (FP), Kim Behnke (FP), Jan Køpke Christensen (FP) og Annette Just (FP). (Forespørgslen anmeldt 8/10 97. Fremme af forespørgslen vedtaget 21/10 97).

Begrundelse

Annette Just (FP):

Det er jo ikke, fordi vi ikke har talt om dette før i dag, men situationen er, at vi i 1992 havde en folkeafstemning, hvor det blev et flertal imod Maastricht-Traktaten, hvorpå man øjeblikkelig lavede et eller andet lille nationalt kompromis med nogle små undtagelser, som vi har diskuteret hele dagen. Vi vil stadig påstå, at de har ikke haft nogen stor indflydelse, men man kunne sende den ud til endnu en folkeafstemning, og så blev det et knebent ja, som vi allesammen ved.

Nu skal vi så have en folkeafstemning om Amsterdamtraktaten den 28. maj 1998, har statsministeren selv bebudet, og regeringen har med sin fantastiske overlevelsesevne virkelig været en succes med at fortælle om alle mulige og ustyrlige grunde til, hvorfor man skal sige ja. Men ikke et ord om, hvad der sker, når vi siger nej. Det er Fremskridtspartiets fulde overbevisning, at vi kan stole på, at når Danmark har sagt